

SENTÈNCIA 2003-07 DE 26 DE FEBRER DE 2003

ESTRANGERS. EXPULSIÓ DEL TERRITORI NACIONAL. Amenaça a la tranquil·litat, pau o moralitat públiques i Decret dels Veguers de 3 de juliol de 1.980; inexistència. Comissió presumpta d'un delictes de contraban. Requisits de les ordres governatives d'expulsió. Proporcionalitat de la mesura. Comparació amb la norma penal.

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluivà

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- Per resolució del Ministre de Justícia i Interior de 16 de juliol de 2001 es va decretar l'expulsió del Sr. D.G.N. del territori nacional durant un període de tres anys. Interposat en contra un recurs d'alçada, el M.I. Govern d'Andorra, en resolució de 31 d'octubre de 2001 va desestimar la pretensió d'anul·lació però va reduir el termini d'expulsió a un any.

2.- La Secció administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència núm. 2002-63, de 3 de setembre de 2002, va estimar la demanda formulada pel Sr. D.G.N. contra les resolucions citades, anul·lant-les en raó a que la conducta imputada al demandant no atempta a la pau ni a la moralitat públiques i considerar-les, en conseqüència, contràries al dret i a les finalitats que legitimen l'activitat administrativa,.

3.- El M.I. Govern, mitjançant escrit presentat davant aquesta Sala Administrativa el 28 d'octubre de 2002, formula un recurs d'apel·lació contra la sentència, adduint que els fets que s'imputen al Sr. D.G.N. revelen una conducta incivil i que el delictes de tràfic de mercaderies sensibles pel qual fou detingut comporta una amenaça a l'ordre públic, indicant, així mateix,, que l'ordre d'expulsió no és desproporcionada amb les circumstàncies del cas.

4.- De l'escrit anterior se'n donà trasllat a la representació de la part agent, que el contestà el 15 de novembre de 2002 demanant la confirmació de la sentència.

5.- El 6 i el 4 de desembre es van presentar sengles escrits de conclusions, mantenint les parts les respectives pretensions i han quedat les actuacions vistes per a deliberar i decidir el Tribunal.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Les resolucions administratives es fonamenten en l'article 14.1 del Decret dels M.I. Veguers, de 3 de juliol de 1980, sobre residència d'estrangers, que autoritza l'autoritat competent a decretar l'expulsió de qualsevol estranger "la presència del qual constitueixi una amenaça per la tranquil·litat, pau o moralitat públiques".

El fet que motivà l'ordre governativa d'expulsió objecte d'aquest procediment, tot i que no queda exposat amb claredat en les resolucions administratives, és la presumpta comissió, per part de l'agent, d'un delictes de contraban pel qual fou detingut i posat a disposició judicial. La sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en el seu fonament de dret tercer, indica que el 18 de novembre de 2000 el Servei de Duana a la frontera del Riu Runer va trobar en el vehicle que conduïa el Sr. D.G.N. un gran nombre de caixes de tabac, dissimulades darrera uns palets i uns cartrons i que, tot i que en ser descobert va fugir, posteriorment es lliurà voluntàriament a les autoritats andorranes.

Tercer.- Aquesta Sala ha declarat (sentències 99-31, de 20 d'octubre de 1999, 01-39, de 17 de setembre de 2001 i 02-26, de 19 de juny de 2002) que la legalitat de les ordres governatives d'expulsió està subjecta a la concurrència dels següents elements: a) l'acreditació dels fets que s'imputen a l'interessat; b) si els mateixos poden ser qualificats com una amenaça per a la tranquil·litat, pau o moralitat públiques, i c) la necessària proporcionalitat que ha d'existir entre la conducta que s'atribueix al ciutadà estranger i les conseqüències perjudicials que deriven de l'expulsió, compte tingut de les circumstàncies personals de l'interessat.

Quart.- En els supòsits que el fet que motiva l'expulsió pot ser constitutiu d'una infracció penal, cal tenir en compte que la mesura de policia té substantivat pròpia, de manera que, mentre la norma penal sanciona la comissió d'un fet delictiu concret, l'expulsió governativa té una finalitat merament preventiva i es basa en l'apreciació de les anteriors circumstàncies, de manera que per determinar si procedeix o no l'ordre d'expulsió cal tenir en compte la capacitat potencial del subjecte de constituir una amenaça als valors esmentats.

En el cas analitzat, l'examen de les actuacions no permet qualificar el fet que motivà l'expulsió, i que ha quedat exposat, com atemptatori a la tranquil·litat, la pau o la moralitat públiques, doncs no tota presumpta comissió d'un fet delictiu posa en joc els valors citats, amb independència de la reprovació que, des del punt de vista jurídic penal, pugui merèixer, ni existeixen altres indicis que, al marge del fet indicat, permetin valorar la presència al Principat del Sr. D.G.N. com una amenaça als valors que recull el Decret de 3 de juliol de 1980.

Per tot el que s'ha exposat, cal desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació del M.I. Govern contra la sentència de la Sala Administrativa de la Batllia, que es conforma íntegrament, sense fer cap pronunciament sobre les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació del M.I. Govern contra la sentència de la Sala Administrativa d'ela Batllia, que es conforma íntegrament. sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.